

Àgora

Filantropia i mecenatge

Amb la reforma de la llei no podem tornar a la casella de sortida

Eugènia Bieto

El 29 de maig passat va saltar la notícia. Convocatòria d'eleccions generals i, en qüestió de minuts, el calendari, les prioritats polítiques i les tertúlies es revolucionen i fixen la vista en una data, el proper 23 juliol. Les implicacions d'unes eleccions són nombroses i de diversa consideració. Deixant de banda els relats polítics que aquests dies monopolitzen els mitjans de comunicació, cal parlar d'una conseqüència que ha passat desapercebuda, però que ha provocat un gran daltabaix en molts àmbits: l'aturada dels projectes legislatius que estaven en marxa. En alguns casos, com el que ens ocupa, el procés legislatiu es va aturar a només 48 hores del seu tràmit final al Senat.

Parlem de la reforma de la llei 49/2002, del 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, un canvi legislatiu que s'havia aconseguit després d'anys de treball conjunt dels principals agents del tercer sector, i que va ser aprovat al Congrés el 26 d'abril passat amb el suport de tots els grups parlamentaris i l'abstenció d'un únic partit (Vox).

L'aturada d'aquesta reforma just abans de la seva tramitació al Senat frustra novament les expectatives d'un

sector fundacional format per més de 10.000 entitats no lucratives que ja comptaven amb les millores fiscals aprovades al Congrés en els seus pressupostos del 2024.

Amb aquest escenari, l'única possibilitat de tirar endavant la reforma a curt termini hauria estat que el Govern la tramités amb un decret llei. A pocs dies de les eleccions, i sense cap senyal que ens faci albirar l'aprovació de la reforma, veiem amb perplexitat com una qüestió que fa unes setmanes va assolir un consens polític gairebé total, torna ara a l'agenda política i és motiu de debat

en el marc de la campanya electoral. Amb tot, són moltes les raons que ens empenyen a pensar que no es deixarà perdre la feina duta a terme. En destaco tres:

1. Es tracta d'una reforma que contribuiria a augmentar els recursos de les entitats que treballen per millorar la qualitat de vida de milions de persones.

2. Aquesta és una reforma molt esperada que aconseguiria avanços quantitatius (deduccions), però també

qualitatius: incorpora noves figures del mecenatge que ja existeixen en altres països.

3. Un marc fiscal que incentiva la filantropia augmenta el benefici social que, altrament, l'Administració hauria de cobrir a través de despesa directa. Les donacions fomenten la solidaritat i redueixen la desigualtat.

Parlar de filantropia i mecenatge és sinònim de recerca per a la cura de malalties, de cohesió social, d'inversió en educació i en cultura, de protecció del medi ambient, d'inclusió de persones amb discapacitat o de lluita contra la discriminació, entre altres finalitats que milloren la vida de la ciutadania i defensen els seus drets. Parlem, en definitiva, del resultat del compromís de la societat civil, de l'altruisme i de la sensibilitat individual i social.

Perquè hi ha consens polític per reformar la llei i no ens podem permetre tornar a la casella de sortida, des del món fundacional demanem que s'aprofiti la feina feta i que es facin les passes necessàries per tal que la reforma torni a les Corts Generals abans del proper 31 de desembre. Perquè els milers d'entitats no lucratives i els milions de beneficiaris a qui presten servei necessiten una llei de mecenatge digna. Perquè la filantropia i el mecenatge són molt més que un tema a debatre durant la campanya electoral. ■

□ Eugènia Bieto és presidenta de la Coordinadora Catalana de Fundacions